

OKRESNÁ PROKURATÚRA TRNAVA
Vajanského 22, 918 67 Trnava 1

Číslo: 1 Pv 768/17/2207-109
EEČ: 2-21-1767-2019

Trnava 14.11.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

najmenej od presne neustálenej doby roku 2014 až do 02.12.2017 v rodinnom dome na adrese XXXXX XXXXX, XXXXX, ako manžel opakovane fyzicky a najmä psychicky týral svoju manželku XXXXX, a to takým spôsobom, že ju neustále bil, kopal, udieral na rôznych miestach tela, ďalej ju ponižoval, osočoval ju, vysmieval sa jej, neustále jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej, že ju zabije, že ju dá odstrániť, ďalej v presne nezistenej dobe v mesiaci november 2016 a apríl 2017 poškodená v mieste bydliska odpadla vyvolaným stresom, bola jej privolaná rýchla zdravotná pomoc, čím týmto svojim konaním jej spôsobil aj hematómy, pre ktoré však lekársku pomoc nikdy nevyhľadala, ale najmä také jeho správanie vyvolávalo u nej strach a spôsobovalo jej fyzické a psychické utrpenie,

na prejednanie Okresnému úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Dňa 03.12.2017 vydal vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave uznesenie ČVS:ORP-1895/1-VYS-TT-2017, ktorým podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že najmenej od presne neustálenej doby roku 2014 až do 02.12.2017 v XXXXX na adrese XXXXX v rodinnom dome ako manžel opakovane fyzicky a najmä psychicky týral svoju manželku XXXXX, nar. v roku 19XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX, a to takým spôsobom, že ju neustále bije, kope, udiera na rôznych miestach tela, ďalej ju ponižuje, osočuje ju, vysmieva sa jej, neustále jej nadáva že je piča vyjebaná, vyhráža sa jej že ju zabije, že ju dá odstrániť, ďalej v presne nezistenej dobe v mesiaci november 2016 a apríl 2017 poškodená v mieste bydliska odpadla vyvolaným stresom, bola jej privolaná RZP, čím týmto svojim konaním jej spôsobil aj hematómy, pre ktoré však lekársku pomoc nikdy nevyhľadala, ale najmä také jeho správanie vyvolávalo u nej strach a spôsobovalo jej fyzické a psychické utrpenie.

V rámci preštudovania vyšetrovacieho spisu konaného dňa 26.09.2018 bol obvinený a jeho obhajca dňa 19.09.2018 písomne vyzoomený, že skutok bude ďalej právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Dňa 02.11.2018 bolo vydané uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pv 768/17/2207 – 77, ktorým vec trestného stíhania obvineného XXXXX postúpil na prejednanie Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Sťažnosť poškodenej voči predmetnému uzneseniu bola zamietnutá podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uznesením krajského prokurátora v Trnave sp. zn. 1 KPt 429/17/2200 – 31 zo dňa 08.01.2019.

Na podklade návrhu poškodenej vydal dňa 11.06.2019 generálny prokurátor Slovenskej republiky uznesenie sp. zn. XVI/2 Pz 26/19/1000 – 11, ktorým podľa § 363 ods. 1, § 366 ods. 1, ods. 2 a § 367 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku konštatoval, že uznesením prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave sp. zn. 1 KPt 429/17/2200 – 31 zo dňa 08.01.2019 bol porušený zákon, pričom zrušil jednak označené uznesenie, ako aj predchádzajúce chybné konanie vrátane uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava sp. zn. 1 Pv 768/17/2207 – 77 zo dňa 02.11.2018 a prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trnava prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z odôvodnenia uznesenia generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp. zn. XVI/2 Pz 26/19/1000 – 11 okrem iného vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava bude povinný v ďalšom priebehu konania vyhodnotiť bez ohľadu obsah už zrušeného pokynu nadriadenej prokurátorky výsledky doterajšieho trestného konania a prípadne, ak na to bude dôvod, zabezpečiť jeho doplnenie vykonaním ďalších dôkazov, a to aj s ohľadom na návrhy jednotlivých strán trestného konania.

V nadväznosti na obsah vyššie uvedeného uznesenia postupoval prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava tak, že opatrením sp. zn. 1 Pv 768/17/2207 – 101 zo dňa 05.08.2019 podľa § 230 ods. 2 písm. d) Trestného poriadku vrátil vec vyšetrovateľovi PZ na doplnenie vyšetrovania, a to s pokynom na doplnenie znaleckého dokazovania Mgr. XXXXX, znalkyňou z odboru psychológia.

Po doplnení dokazovania predložil dňa 31.10.2019 vyšetrovateľ PZ dozorujúcemu prokurátorovi spisový materiál s návrhom na postúpenie veci podľa 214 ods. 1 Trestného poriadku. Po preskúmaní predloženého návrhu, ako aj kompletného obsahu vyšetrovacieho spisu bolo možné konštatovať, že vyšetrovateľ PZ vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre naplnenie zásady náležitého zistenia skutkového stavu v intenciách ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

V priebehu prípravného konania boli vypočutí obvinený, v procesnom postavení svedka - poškodeného XXXXX, svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Ďalej bol zabezpečený znalecký posudok č. 12/2018 vypracovaný znalkyňou Mgr. XXXXX z odboru psychológia a do spisu boli zadovážené listinné dôkazy, a to záznamy o zhodnotení zdravotného stavu poškodenej zo dňa 12.11.2016 a zo dňa 21.04.2017, správa XXXXX, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia, fotokópia priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod číslom ORPZ-TT-OPP4-XXXXX-P dotýkajúceho sa skutku zo dňa 21.09.2017, ktorého sa mal dopustiť obvinený XXXXX, súvisiaci rozkaz Okresného úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy o uložení sankcie za priestupok zo dňa 24.11.2017 pod číslom OU-TT-OVVS2-XXXXX a nadväzujúce rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 04.04.2018, ktorým bol na základe protestu prokurátora zrušený rozkaz o uložení sankcie za priestupok zo dňa 24.11.2017. Do vyšetrovacieho spisu bol súčasne zadovážený prepis udalosti zo systému CoordCom s kópiou hovoru na tiesňovú linku vo vzťahu k udalosti zo dňa 02.12.2017 a záznamové nosiče týkajúce sa tiesňových hovorov zo dňa 12.11.2016 a 21.04.2017 s prepismi hovorov.

Po vrátení veci na doplnenie vyšetrovania vyšetrovateľ PZ vypočul znalkyňu Mgr. XXXXX, ktorá sa prvotne oboznámila s výsluchom svedka XXXXX, jeho správou a listinnými spisovými materiálmi z vyšetrovacieho spisu. Vyšetrovateľ PZ ďalej v rámci dostupných registrov aktualizoval výsledky lustrácie k obvinenému.

Obvinený XXXXX (č. I. 89 - 98) vypovedal pred vyšetrovateľom PZ dvakrát. V rámci prvého výsluchu konaného v čase zadržania uviedol, že medzi ním a manželkou, t.j. poškodenou, dochádza k hádkam, pričom sa jedná o vzájomné hádky, ktoré vyvolávala manželka. Poprel, že by ju fyzicky napadol.

V rámci výsluchu konaného dňa 15.03.2018 popísal genézu vzťahu s poškodenou. Uviedol tiež, že od roku 2014 s nimi býval aj syn XXXXX, ktorému finančne vypomáhal. K manželstvu s poškodenou uviedol, že toto trvá vyše 40 rokov, v rámci ktorých sa vyskytli príjemné aj menej príjemné udalosti. Od začiatku boli medzi nimi aj viaceré hádky, ktoré spočívali v bežných veciach, ktoré sa vyskytnú počas manželstva. Vždy to boli iba verbálne hádky medzi oboma, teda nikdy nedochádzalo k fyzickým útokom. Po každej hádke sa udobrili. Okrem takýchto hádok si žili vcelku fajn, i keď manželstvo hodnotil ako také talianske. Niekedy mal také myšlienky, že by sa mohli rozvieť, čo manželke aj niekedy povedal, ale potom si vždy uvedomil, že bude lepšie zotrvať. S manželkou chodili na spoločenské a kultúrne akcie. Trávili spolu tiež čas na dovolenkách, ktoré podrobne popísal s tým, že naposledy boli s manželkou na dovolenke v Chorvátsku v apríli 2017. Popísal tiež spoločné oslavy životných jubileí, pričom posledné takéto akcie boli svadba synovca v roku 2016, svadba synovca XXXXX v roku 2017, a oslavy 60-tych narodenín brata XXXXX a švagrinej XXXXX v októbri 2017. Uviedol, že pri svojej manželke stál a snažil sa jej pomôcť aj v čase, keď sa u nej vyskytli zdravotné problémy. S manželkou okrem iného chodieval na predoperačné i pooperačné vyšetrenia a kontroly, ale aj na chemoterapeutickú liečbu. V máji alebo júni 2017 manželke vybavil zdravotnú starostlivosť v Trnave kvôli operácii, kde mala tiež vybavenú nadštandardnú izbu, ako aj pooperačné doliečenie a regeneráciu v Pezinku, kde ju spočiatku vozil on. Obdobne popísal aj ďalšie lekárske ošetrenia, pričom uviedol, že pri všetkých týchto hospitalizáciách sa ani v jednej lekárskej správe nevyjadřila poškodená v tom zmysle, že by ju týral ani to nekonštatoval lekár. Zdôraznil, že konanie, ktoré je mu kladené za vinu v uznesení o vznesení obvinenia, konkrétne fyzické a psychické týranie, ktorého sa mal dopúšťať voči manželke, sa nikdy nestalo. Jednalo sa iba o bežné manželské hádky. Myslí si, že celé toto správanie manželky sa zmenilo po tom ako jej v apríli roku 2017 priznal po návrate z Chorvátska, že má známosť. S týmto sa nestotožnila manželka, ale najmä syn s nevestou, ktorí s nimi bývajú. Po tomto priznaní sa zmenil postoj manželky, syna XXXXX a nevesty XXXXX voči nemu. Manželka sa zmenila tak, že začala používať vulgárne výrazy na jeho adresu, ako i adresu jeho známosti. Taktiež začala vyvolávať konflikty niekoľkokrát do týždňa, ktoré sa on snažil upokojiť. Syn a nevesta boli na strane manželky. Neskôr sa syn zmenil tak, že na obvineného ani nereagoval a vyjadroval sa vulgárne na obvineného a na jeho známosť. Celé to vyvrcholilo v novembri 2017 po tom ako sa bol informovať v advokátskej kancelárii ohľadom rozvodu manželstva. Vtedy sa manželky pýtal na to, kde sa nachádza sobášny list a pohádali sa.

K incidentu z novembra 2016 uviedol, že sa jednalo o hádku, kedy jej povedal, že nech si vykrikuje na dvore a keď chce, že dvere má otvorené, kedy pri obúvaní odpadla, načo jej on privolať záchranku. Postupne ako bol pri nej sa jej to zlepšovalo a ako prišla záchranka bola viac-menej prebratá. V apríli 2017 sa stal incident, po ktorom skolabovala, nakoľko pred ňou pripustil možnosť rozvodu. Zarobil jej cukrovú vodu a zavolať záchranku. V mesiaci september 2017 na neho manželka so synom a nevestou privolať policajnú hliadku. Manželka bola vtedy v izbe v spálni a vykrikovala na obvineného. Potom si navzájom nadávali. Potom vstal a išiel medzi dvere do izby, kde sa medzi dvere postavil syn a povedal, aby tam nechodil a odsacoval obvineného pupkom a rukami ho odtlačal. Vtedy ako mali výmenu názorov a naťahovali sa so synom, sa spýtala nevesta manželky či má zavolať políciu. Polícia prišla a vec sa potom riešila na polícii. Incident zo dňa 02.12.2017 popísal tak, že si

nachystal veci do auta a ako išiel z kúpeľne, zišla dolu manželka a táto začala nadávať a vykrikovať, že skape a ak by mala ona skorej, tak sa postará o to aby išiel prvý. Povedala, že nech by mu akokoľvek ona ublížila, otočí sa to proti nemu a sú na neho traja. On jej povedal, nech to nechá tak a nech sa upokojí, no ona bola v neskutočnom amoku. Ako kráčal k altánku z letnej kuchynky, tak manželka vzala z parapetnej vonkajšej dosky kvetináč a tento po ňom hodila. Následne išiel ku svojmu autu, ktoré mal zaparkované vo dvore. Otvoril si bránu, aby mohol vozidlom vyjsť. Manželka mala stále amok, vykrikovala a otvárala mu kufr. Obvinený ho išiel zatvoriť a medzitým manželka začala zatvárať bránu. Taktiež začala zvoniť na synov zvonček a volala. Syn vyšiel von, postavil sa k vodičovým dverám a snažil sa zabrániť tomu, aby obvinený odišiel autom preč. Odsacoval ho bruchom a zhodil mu čapicu z hlavy. Syn ho chytil okolo krku. Žena si vzala na rohu domu opretý zmeták a týmto ho chcela udrieť, pričom sa aj zahnila. Synovi sa vymanil zo zovretia a uhol sa. Hneď nasadol do auta a chcel odísť, ale žena prebehla pred auto. Syn otvoril na aute ľavé zadné dvere, ktoré zostali otvorené. Manželka pred vozidlom kričala že: „zastavte ho, ide za fľandrou, ubližuje nám a chce odísť. My chceme na neho zavolať policajtov.“ On sa začal s autom veľmi pomalinky rozbiehať. Manželka bola celý čas opretá oboma rukami o prednú kapotu na jej spodnej časti. S vozidlom zastavil, pretože mal otvorené zadné dvere a tieto musel zatvoriť. Vystúpil a všimol si, že k nim pribehol sused XXXXX. Povedal mu, že nie je žiadny problém a manželka robí ródeo. Následne sa mu podarilo odísť, pričom sa neúspešne pokúšal dostať na Obvodné oddelenie PZ XXXXX, následne volal na tiesňovú linku, kde mu bolo oznámené, že políciu už volala jeho manželka.

V procesnom postavení svedka – poškodeného vypovedala XXXXX (č. I. 99 – 110). Pri výsluchu prvotne popísala incident zo dňa 02.12.2017, ku ktorému v podstate uviedla, že obvinený jej začal nadávať, vytlačil ju rukami von z miestnosti do dvora, kde jej ďalej vulgárne nadával. Po tom ako uviedla, že zavolá políciu, z celej sily po nej hodil sklenený kvetináč. Následne jej začal opätovne vulgárne nadávať, uvádzal jej, že do rána skape, že sa jej potrebuje zbaviť a pod. Následne mu chcela zabrániť v odchode, nakoľko zavolať políciu, pričom v následnom konflikte sa poškodenej zastal syn XXXXX. Obvinený si sadol do svojho auta a v čase, keď poškodená volala na políciu, on naštartoval motor a pohol sa s autom, pridal a poškodenú skoro zrazil a tlačil ju pred autom. Podľa poškodenej sa takéto správanie u obvineného objavuje stále asi 2-3 roky s tým, že sa stupňuje. Manželove správanie sa zmenilo potom, ako sa k nim do domu nastahoval syn XXXXX s nevestou XXXXX približne pred tromi rokmi. Poškodená sa bojí o svoj život a zdravie, nakoľko ju manžel posledné 2 až 3 roky intenzívne psychicky aj fyzicky týra, ponižuje ju, osočuje, vysmieva sa jej, neustále ju bije, kope, udiera ma na rôznych miestach. Po vznesení obvinenia špecifikovala, že manžel ju za posledné 3 roky ponižuje každý deň, osočuje ju, vysmieva sa jej. Fyzické ataky realizuje tak, aby to nikdy nikto nevidel. Je to asi jeden krát, dva krát do týždňa, čo ju fyzicky napadne. Fyzické napádanie sa odohráva výlučne v ich dome v mieste trvalého bydliska, prípadne na dvore. Manžel ju asi raz, dva krát do týždňa bije, kope, udiera na rôznych miestach tela, sáče do nej. Po týchto atakoch mala modriny, podliatiny, lekára však nikdy nevyhľadala. Tiež uviedla, že pri útokoch jej vždy vulgárne nadáva, vyhráža sa, že ju zabije a že skape, že má známosti a dá ju odstrániť. Má priateľku popri manželstve. Niekedy v novembri 2016 minulého roku ju vyhnal na dvor, nechcel ju pustiť do domu nakoľko ho zamkol, pritom vedel že poškodená má silnú cukrovku, a potrebovala sa najesť nakoľko jej klesal cukor, a mohla dostať hyperglykemický šok a mohla

odpadnúť, prosila ho, aby ju pustil, ale on to ignoroval, na čo odpadla a prebudila ju až záchranka, pričom on nejvil väčší záujem o pomoc. Toto sa stalo dvakrát, druhý krát to bolo niekedy v apríli roka 2017, a to tak, že jedla, a on jej stále niečo nadával, buzeroval ju, načo sa ona strašne psychicky rozrušila lebo sa už tomu nevládala brániť, stúpol jej cukor a odpadla. Vedela, že syn jej vyťahoval zapadnutý jazyk, ale manžel nejvil zase záujem o pomoc. Podľa výpovede poškodenej obvinený dobre vie o jej zlom zdravotnom stave, kedy je ťažko zdravotne postihnutá od roku 2005, je po onkologickej operácii hrubého čreva, má diagnostikovanú cukrovku, neuropatiu dolných končatín. Od roku 2006 bola na plnom invalidnom dôchodku ako zdravotne ťažko postihnutá. Uvedené konanie sa stupňuje, poškodená sa bojí o život, bojí sa spávať v jednom dome s obvineným, a nemôže ani spávať, nakoľko je stále v strese a bojí sa, čo zas obvinený urobí. V septembri roka 2017 oznamovala tiež na polícii aj priestupok, kedy jej 4 hodiny v kuse vulgárne nadával, nedal jej pokoj a psychicky ju ničil. Uvedené konanie na ňu zle psychicky vplyva, a preto dvakrát do týždňa navštevuje aj psychológa XXXXX. Bojí sa spávať s manželom v jednom dome. Rozhodla sa spať na poschodí rodinného domu, ktorú obýva môj syn XXXXX s manželkou. Celý deň majú pred manželom spojovaciú chodbu uzamknutú. Obvineného hodnotila ako osobu agresívnej a násilníckej povahy, pričom tento asi dva krát do týždňa požíva vo zvýšenej miere alkoholické nápoje.

Svedok XXXXX (č. I. 111 – 114), sused obvineného a poškodenej, sa vedel vyjadriť predovšetkým k incidentu zo dňa 02.12.2017, a to tým spôsobom, že v uvedený deň spoločne so svojou manželkou XXXXX prišli autom pred ich rodinný dom, počul ako suseda kričí o pomoc, pričom ešte z auta zbadal, že suseda XXXXX je opretá o ľavý blatník alebo predné ľavé svetlo osobného motorového vozidla značky Volvo. Vystúpil z vozidla a išiel som smerom k susedovcom. Ako vystúpil z vozidla a presunul sa tam, tak sa vozidlo, posúvalo z dvora na ulicu a videl, že suseda už bola mimo jazdnej dráhy vozidla, ktoré šoféroval sused XXXXX. Musela sa uhnúť, pretože by ju vozidlo určite prešlo, keby sa neuhne. Keď prišiel k susede pred ich bránu, tak povedala niečo v tom zmysle, aby jej pomohol, že jej obvinený stále robí zle a zrejme spomínala niečo aj také, že ju napáda. Z vozidla vystúpil XXXXX, ktorý si išiel na aute zatvoriť ľavé zadné dvere a kufor, ktoré mu predtým jeho manželka otvorila. Povedal pritom, nech ho všetci nechajú na pokoji. Uviedol, že mal vedomosť o tom, že sa navzájom hádali a mali slovné potýčky. Svedok sa ich nepýtal nič, skôr iba počúval.

Obdobne vypovedala svedkyňa XXXXX (č. I. 115 - 118) s tým, že sledovala iba časť incidentu, nakoľko po vystúpení z auta vynášala nákup z auta do domu. Počula ako suseda XXXXX kričala o pomoc, pričom sa jej zdalo, že nechce manžela pustiť, aby odišiel s autom, pričom mu otvárala dvere na aute.

Svedkyňa XXXXX XXXXX (č. I. 119 - 124), manželka syna obvineného, taktiež popísala incident zo dňa 02.12.2017, ktorý pozorovala od okamihu ako vyšla pred dom, pričom počula hádku medzi obvineným a poškodenou. Uviedla, že XXXXX otvoril dvere na aute, poškodená sa postavila pred auto a bránila mu v odjazde, načo sa obvinený začal posúvať, v dôsledku čoho musela poškodená ustupovať, pričom následne odskočila. Vyjadrila sa tiež k správaniu obvineného v období posledných troch rokov, kedy bývajú v tom istom dome. Začala si všímať, že medzi svokrovcami sa hádky stupňovali, zintenzívňovali a taktiež sa obvinený začal správať vulgárne voči nej a manželovi. Obvinený ju, manžela aj svokru (poškodenú) neustále uráža a

hanlivo ich označuje. Často svokra fyzicky napáda, v čom sa mu snažia s manželom spoločne zabrániť. Fyzické útoky začínajú vždy počas hádky, ako náhle to počujú na prvom poschodí rodinného domu, zídu dole. Počas psychických a fyzických útokov jej nadáva, dolieza za ňou do izby kde sa práve nachádza, vyprovokuje ju k hádke, osočuje ju a uráža ju. Ďalej jej hovorí podrobnosti o svojom pomere, čo ju zraňuje. O pomere svojho svokra vie približne od apríla roku 2017, kedy sa vrátili z dovolenky v Chorvátsku, odkedy boli hádky na dennom poriadku. Denne bola svokra označovaná ako piča nakazená. Každý deň, večer alebo ráno keď s manželom počuli hádku, tak zišli dolu a boli svedkami ich hádok. Povedal jej, že jej nič nepatrí, že nie je schopná hospodáriť. Útočil aj na jej zdravotné problémy a výchovu detí. Taktiež jej hovoril, že robila všetko celý život zle. Všetko to boli slovné hádky. Neskôr sa asi v máji 2017 vyhrážal, že všetkých vyhodí z domu, že im nič nepatrí a že budú žiť ako bezdomovci. Vyhrážky sa stupňujú, svokre želá, aby do rána skapala, keď sa vráti od milenky tak sa jej zakaždým opýta či ešte neskapala, vyhadzuje ju s domu s tým, že je to jeho dom a že jej nepatrí nič. Svokra (poškodená) je onkologický pacient a má diagnostikovanú cukrovku, pričom si pichá inzulín, musí mať diétu a pravidelne sa stravovať. V novembri 2016 ju svokor opäť vyhodil z domu, pričom vedel, že nejedla a nepustil ju dnu. Svokra odpadla z dôvodu že dostala hyperglykemický záchvat, čo spôsobil on. Následne zavolali záchranku, lekárom sa ju podarilo prebrať ale dve až tri hodiny bola svokra čiastočne dezorientovaná. V apríli roku 2017, sa to zopakovalo tým spôsobom, že svokor jej nadával a hádal sa s ňou v kuchyni, a znemožňoval jej prípravu jedla. Svokra si sadla na stoličku v kuchyni k jedlu a keď ho mala konečne pripravené, odpadla, dôvod hyperglykemický záchvat. Svokor nejavil záujem zavolať záchranku, našťastie v tom čase ako odpadla poslala manžela dole, lebo počuli hádku. Následne prišla aj svedkyňa, volali záchranku, manžel svokre pomáhal a ona stála na ulici a prebiehala dnu, či niečo nepotrebuje, kým vyčkávala záchranku. Záchranári prišli a opätovne to diagnostikovali ako hyperglykemický záchvat z dôvodu veľkého stresu. Už za tieto dva spôsobené záchvaty chceli volať na svokra políciu a nahlásiť to. Vedela sa vyjadriť aj k fyzickým napadnutiam, nakoľko od poškodenej vedela, čo ani obvinený nepopieral, že ju bil, kopal a udieral. Poškodená sa bojí o svoj život a od 21.09.2017 býva u nich na poschodí rodinného domu, keďže volali políciu a svokor sa jej vyhrážal fyzickou likvidáciou na základe toho, že má známosti s mafiou. Na polícii tiež nahlasovali štvorhodinový incident nadávok, hádok a urážok, napadnutia svokry ktorému manžel svedkyne (syn obvineného) zabránil, útok bol aj na neho vo forme sácania. Svokor neustále urážanie, vyhrážanie, hádzanie vecí, oplŕvanie, útoky či už psychické alebo fyzické popiera. Uviedla tiež, že od apríla 2017 je na tom XXXXX veľmi zle. Cíti sa ponížená. Rozmýšľa nad tým, či niečo urobila zle a či to nie je jej vina. Ale potom pochopila, že nie. Má záujem sa so svokrom rozviest' a seriózne vyriešiť majetok. Nechce byť ním nijako atakovaná a byť s ním v kontakte. Na doplňujúce otázky pri výsluchu uviedla, že do 21.09.2017 nebola svedkom žiadneho fyzického útoku. Tiež uviedla, že hádky vznikali kvôli maličkostiam, svokra sa väčšinou vulgárne nevyjadrovala, resp. začala sa vulgárne vyjadrovať občasne až po apríli 2017.

Svedok XXXXX (č. I. 125 - 132), syn obvineného a poškodenej, pri výpovedi pred vznesením obvinenia taktiež popísal incident zo dňa 02.12.2017, ako aj obdobie posledných troch rokov správania obvineného vzťahu k poškodenej, a to v podstate zhodne s výpoveďou poškodenej a svedkyne XXXXX. Popísal pritom konanie obvineného a incidenty, na ktoré si spomenul, včítane incidentov z obdobia,

ktoré sa obvinenému nekládli za vinu v uznesení o vznesení obvinenia. Otec matke nadával a hovoril jej, že ju kopne do riti, že sa s ňou rozvedie a všetko v dome je jeho. Taktiež jej hovoril, že je piča. Takýchto urážok a nadávok bol často svedkom. Toto počul niekedy až na vrchné podlažie a vždy zišiel dolu na prízemie, lebo mal o matku obavu. Taktiež boli takéto nadávky aj na neho a na jeho ženu. Od apríla 2017 ako sa priznal, že má milenku, sa situácia zhoršila. Zhoršila sa najmä tak, že sa nadávky voči nemu, matke a manželke stupňovali. Matke museli volať znovu sanitku, pretože odpadla a mala záchvat. Dňa 21.09.2017 niekedy vo večerných hodinách sa všetci nachádzali doma, pričom počuli hádku zdola. Svedok s manželkou zišli dolu a mama bola v spálni, kde sedela na posteli mala tam na plechu nejaký koláč, ktorý pripravovala pre svoju vnučku. Povedala, že nemohla byť v kuchyni pretože tam jej otec znemožňoval dokončiť koláč pre vnučku. Stále jej mal nadávať a preto sa presunula do spálne. Hovorila, že jej vynadal, že je piča a že nič v živote nedokázala, ďalej že ju vyhodí z domu a tak podobne. Ako boli s manželkou pri matke, tak prišiel do spálne otec a znovu začal matke nadávať a urážal ju. Toto sa stále stupňovalo a otec jej stále niečo dohovárať. Celé to vyvrcholilo tým, že prišiel k matke a zaháňal sa na ňu. Svedok k nemu vyskočil a odtlačil ho od nej. Od tohto skutku si sadli celá rodina a chceli, aby sa celá situácia doriešila. Počas toho otec manželke vynadal.

Ku skutku zo dňa 02.12.2017 uviedol, že počul ako zdola domu kričí matka a volá jeho meno. Počul hádku, pričom mama povedala, že išla do zadnej kuchyne, do zadnej stavby, kde sa nachádzal otec a mal si tam chystať veci, čo si vezme milenke. Po krátkej hádke po nej hodil kvetináč. Ona povedala, že keby sa nebola uhla hlavou, tak by ju trafil do hlavy. Otcovi na to povedal, že čo si to dovoľuje a že pokiaľ neprestane, tak zavolajú políciu. Potom sa otec k matke rozbehol rýchlejšou chôdzou, na čo sa svedok postavil pred neho a odtlačil ho. Povedal mu, nech sa upokojí, lebo poznal, čo bude nasledovať. Pamätal si totiž aj z minulosti, že keď sa takto rozbehne, bude nasledovať bitka. Ako ho odtlačil a handrkovali sa, tak otcovi padla na zem čiapka. On mu chcel zobrať okuliare, ale svedok ho znovu odtlačil. Obvinený išiel k autu, pred ktoré sa postavila mama a povedala mu, nech neodchádza a nech počká na políciu. Začal sa pohýnať, pričom stále pred autom stála matka. Otec sa pohyboval stále dopredu a tlačil ju pred sebou von z dvora. Otec však nereagoval. Matke napokon pomohol sused, ktorý ju chytil a odtiahol ju spreď idúceho auta.

Svedok XXXXX (č. I. 133) využil svoje právo a ako príbuzný obvineného v priamom rade vypovedať odmietol.

Vo veci vypovedali aj svedkovia XXXXX (č. I. 134 - 135), XXXXX (č. I. 136 - 137), XXXXX (č. I. 138 - 139), XXXXX (č. I. 140 - 141), XXXXX (č. I. 142 - 143), ktorí v podstate popísali ako vnímali spolužitie obvineného a poškodeného, ich účasť na spoločenských akciách, pričom neregistrovali medzi obvineným a poškodenou žiadne problémy.

Svedok XXXXX (č. I. 144 - 146) vypovedal, že obvineného a poškodenú pozná profesionálne, nakoľko realizoval lekárske vyšetrenia poškodenej. Spomínal si, že raz sa pri vyšetrení poškodenej rozplakala s tým, že majú doma problémy, avšak tieto nekonkretizovala. Uviedol, že nepozoroval známky týrania poškodenej.

Svedkyňa XXXXX (č. I. 147 - 150), dcéra obvineného, popísala vo všeobecnosti spolužitie obvineného a poškodenej. K obdobiu od roku 2014, kedy sa u matky začali prejavovať zdravotné problémy, bol vzťah medzi otcom a matkou horší. Postupne sa zvyšovali hádky medzi nimi. Na otcovi vnímala, že ho matkina choroba obťažovala a vyčítal jej, že nemôžu napríklad niekam ísť. Otec matke naďalej vybavoval lekárov, čo ale vnímala tak, že to robil akoby navonok, aby sa nepovedalo. Popísala jednotlivé odpadnutia matky v roku 2016 a 2017. Otcovi vtedy povedala, že si nenechá matku zničiť kvôli nejakej jeho známosti. Otec bol celý čas ticho. Záchranári odišli a keď sa brat spýtal čo sa stalo, tak povedali, že mama mala reakciu na stres. V období apríl 2017 sa matke priznal so vzťahom a vtedy s ním mala svedkyňa rozhovor, kedy jej potvrdil, že má niekoľkoročný intenzívny vzťah. Chcel žiť dva súbežné životy. Svedkyňa nebola svedkom fyzického útoku, avšak bola svedkom vyhrážania a ponižovania.

Svedkyňa XXXXX (č. I. 151 - 152) uviedla, že je kolegyňou poškodenej, pričom sa navzájom stretávali a riešili aj partnerské záležitosti. XXXXX sa jej zdôverila napríklad o tom, že hneď po svadbe dostala od manžela facku. XXXXX sa musela veľa krát prispôbovať XXXXX, napríklad tým, že si zmyslel, že niekam pôjdu. Čo sa týka nejakých partnerských nezhôd medzi nimi, tak nikdy nepozorovala na nich, že by boli nešťastní. XXXXX napríklad aj keď boli niekde vonku, bol vždy milý, pozorný galantný a slušne sa správal k XXXXX. Vystupoval takto ku všetkým. XXXXX však v práci rozprávala ohľadom jeho správania niečo iné. Okrem iného hovorila, že jej doma nadával. Asi okolo roku 2013 na XXXXX pozorovala, že začala výrazne chudnúť. Stále to zakrývala, ale svedkyňa jej povedala, že to má zo stresov doma. Povedala, že XXXXX si napríklad vypil v pivnici a potom jej nadával. Mala aj problémy so spánkom. XXXXX stále tvrdila, že nič sa nedeje, ale napokon povedala, že XXXXX jej robil výčitky napríklad za stravu. Neskôr sa dozvedela, že mala stresy aj z toho ako sa prejavilo, že má milenku. Toto spustilo už všetko nasledovné. Hovorila jej tiež, že ju zatvoril a bolo jej tak zle, že museli volať záchranku. Vie, že XXXXX nadával XXXXX a pýtal sa jej po návrate domov, či ešte nescapala a podobne. Poškodená tiež plakala, a to vtedy keď jej do telefónu rozprávala o manželovi. Všetko to bolo pre to ako sa k nej správa. Toto bolo asi v období posledných asi 4 alebo 5 rokov.

Do vyšetrovacieho spisu bola zabezpečená správa XXXXX zo dňa 15.04.2018 (č. I. 224) týkajúca sa terapie, ktorú poskytol poškodenej. Skutočnosti uvádzané v správe následne po zbavení mlčanlivosti podrobne popísal pri výsluchu v procesnom postavení svedka.

Svedok XXXXX (č. I. 153 - 155), uviedol, že pani XXXXX prišla k nemu v apríli minulého roka 2017 a chcela sa rozprávať o ťažkostiach v manželskom spolužití. Prišla silne dekompenzovaná, po emocionálnej stránke, čo znamená, že bola intenzívne úzkostná, mala veľa fobií. Jedna z nich bol perzekučný strach, čo je strach z prenasledovateľa. Vzhľadom k tomu sa bála konkrétne príchodu domov. Bála sa toho čo príde, keď príde domov. Strach mala zo svojho manžela XXXXX. Potom prišla s problémom, ktorý ju trápil ako ženu, že má dlhšie podozrenie, že jej manžel má mimomanželský pomer, že je jej neverný. Tieto skutočnosti sa dozvedel zhruba pri prvých troch sedeniach či už od pani XXXXX alebo vlastnou činnosťou. V podstate zjednodušený záver bol ten, že bolo z pani XXXXX cítiť stratu životných perspektív, v dôsledku strachu utekala pred konfliktami s manželom. Bola dosť

otupelá, reagovala pomaly a taktiež bola spočiatku málo prístupná. Bola dosť regredovaná – stiahnutá, nedôverčivá, výrazne znížené sebedomie. Bolo z nej cítiť stratu rešpektu k vlastnej osobe. Prestupovala v nej neistota a nerozhodnosť. Na tomto jej stave pracovali a výsledkom bolo to, že sa rozhodla, že sa s manželom rozvedie. Nebolo toto však hneď na začiatku ale asi až niekedy v polovici decembra 2017. V jej prípade často obracala reakcie proti sebe, často ospravedlňovala manžela, neverila, že to môže byť tak ako je. Idealizovala si silne svojho partnera. Súčasne mala s ním negatívnu skúsenosť, čo však fungovalo opačne. V tejto súvislosti uviedol, že pán XXXXX sa na svedka nakontaktoval a chcel sa stretnúť, čo svedok odmietol. Postupne si začala viac veriť. Svedok uviedol, že má vedomosť, že počas obdobia leta, tesne po lete a potom aj na jeseň prišlo k agresívnym konfliktom medzi nimi dvomi. Všetko to boli konflikty od manžela smerom k nej. Jej manžel často požíval aj alkohol a vtedy sa to všetko stupňovalo. XXXXX sa mu zdôverila, že musela spať v samostatnej miestnosti, aby neprišlo k napadnutiu zo strany manžela. Ďalej napríklad uviedla, že mala strach bývať sama doma, čo je dôsledok pocitov z prenasledovania. Uvažovala o výmene zámkov na izbe, kde spávala. Spávať začali oddelene počas terapie, teda v období od apríla 2017. Toto celé vyplynulo z jej strachu, že by na ňu zaútočil manžel v jednej izbe. Počas terapie sa začala pani XXXXX viac a viac zdôverovať a pri sedeniach začala rozprávať výroky, ktoré jej uvádzal jej manžel. Napríklad jej povedal pri konfliktných situáciách: „Dúfam, že ťa tu nájdem skapatú“ a podobne. Pri terapiách mu hovorila, že v minulosti si musela zakrývať ruky dlhými rukávmi, aby nebolo vidno hematómy na jej rukách. On však pri terapiách nevidel žiadne hematómy na jej tele. S pani XXXXX riešili aj možné situácie, kedy začne byť situácia nekontrolovateľná, pričom sa pripravovali na možnosť, kedy bude potrebné privolať pomoc. Dovtedy by ju napríklad ani nenapadlo zavolať pomoc. Naznačil jej, že najskôr by bolo potrebné v prípade konfliktnej situácii vyrozumieť jej manžela o tom, že pokiaľ neprestane, bude nútená zavolať políciu. Druhý krok spočíval v tom, že ak neuposlúchne a neprestane so svojím správaním privolá si pomoc. Vedel, že políciu privolala pani XXXXX počas terapií asi dvakrát, raz v októbri a raz niekedy v novembri alebo decembri. Ďalej uviedol, že poškodená stále navštevuje jeho ambulanciu, pričom v súčasnej dobe je z nej úplne iná žena. Je kompenzovanejšia po psychickej stránke, zlepšil sa jej zdravotný stav, je uvoľnenejšia, spontánnejšia. Pani XXXXX sa prestala počas terapie báť vyjadrovať negatívne pocity. Najvýraznejší progres začal od asi februára alebo marca tohto roku 2018. Ako prvotný podnet, pre ktorý ho vyhľadala pani XXXXX, označil predpokladanú neveru, narastajúcu intenzitu manželských konfliktov a v rámci nich stupňujúce sa nátlakové správanie manžela v podobe nejakých hrubostí slovných útokov a pod. S istotou povedala asi mesiac alebo dva po sedeniach, že jej je manžel neverný. Podľa vyjadrenia svedka sa poškodená zrejme zmienila aj o rozvede, ku ktorému malo dôjsť.

Na základe uznesenia vyšetrovateľa PZ bol do spisu bol zadovážený znalecký posudok č. 12/2018 Mgr. XXXXX (č. I. 175 - 220) z odboru psychológia. V zmysle záverov uvedeného znaleckého posudku bola posudzovaná osobnosť poškodenej, pričom neboli zistené žiadne patologické črty osobnosti ani sa nepotvrdili známky sklonu ku konfabuláciám. Mentálna a intelektuálna vyspelosť bola hodnotená ako nadpriemerná, pričom u poškodenej je predpoklad správneho vnímania, zapamätania si a reprodukovania prežitých udalostí. Znalkyňa v rámci znaleckého posudku uviedla, že vzhľadom na aktuálnu úroveň intelektových a mnestických schopností sú u poškodenej vytvorené predpoklady vierohodne vypovedať, avšak

znaleckým vyšetrením sa u poškodenej zistila prítomnosť niektorých osobnostných vlastností (nižšia miera racionálneho zvládania emotivity v záťaži, znížená miera adaptácie a snaha pôsobiť priaznivým dojmom), ktoré môžu spochybňovať vierohodnosť jej výpovede. Pri hodnotení špecifickej vierohodnosti výpovede poškodenej znalkyňa uvádza, že na jednu stranu možno usudzovať, že popisované udalosti poškodená prežila, avšak v jej výpovediach sú prítomné diskrepancie (napr. v uvádzaní času, kedy sa zmenilo správanie obvineného, popise napádania z jeho strany, doby trvania porúch spánku). Podľa znalkyne hrozba rozvodu je stresujúca situácia, spojená so stratou pocitu istoty a bezpečia, materiálneho zabezpečenia, čo spolu s prítomnosťou vážneho onkologického ochorenia mohlo viesť k tomu, že poškodená mohla reagovať účelovo. Podanie trestného oznámenia v čase, kedy sa manžel rozhodol riešiť situáciu rozvodom, imponuje účelovo, nakoľko do prevalenia nevery pri udávaných fyzických a psychických útokoch nikdy poškodená neriešila situáciu za moci polície. Vierohodnosť svedkyne – poškodenej je vzhľadom na uvedené čiastočne oslabená. V zmysle záverov znalkyne účelovú motiváciu nehovoriť pravdu nemožno jednoznačne potvrdiť ani vylúčiť. Záverom znalkyňa uviedla, že v čase vyšetrenia sa u poškodenej nepotvrdili známky syndrómu týranej osoby s tým, že sú u nej prítomné len mierne známky úzkosti a depresie, ktoré však nedosahujú takú hĺbku a kvalitu, aby narúšali jej každodenný život a fungovanie. Pokiaľ ide o hodnotenie vzťahu obvineného a poškodenej, znalkyňa uviedla, že tento vzťah bol vcelku dobrý do obdobia, kedy začal obvinený podnikat', pričom sa zhoršil potom, ako sa jej priznal s neverou, čo ju sklamalalo a ranilo, nakoľko túto skutočnosť pred ňou dlho tajil a ona trpí závažným onkologickým ochorením, pričom sa s ňou chce rozviesť. Aktuálne prevažujú najmä pocity sklamanania.

V rámci výsluchu konaného dňa 25.09.2019 znalkyňa Mgr. XXXXX (č. I. 371 - 373) zotrvala na záveroch znaleckého posudku číslo 12/2018 aj po tom ako sa oboznámila so zápisnicou o výsluchu svedka XXXXX, jeho správou a ostatným listinným materiálom. V tejto súvislosti uviedla, že vo všeobecnosti absolvovanie psychoterapie prispieva k zníženiu úzkostných, depresívnych stavov, navodeniu psychickej pohody. Na základe uvedeného vyslovila predpoklad, že takáto terapia mohla zanechať aj u poškodenej XXXXX pozitívny účinok. Podľa jej názoru je však veľmi málo pravdepodobné, že by v prípade týrania príznaky vymizli v priebehu jedného roka, pretože psychoanalytická psychoterapia je záležitosťou niekoľkých rokov. Pri syndróme týrania je najdôležitejšie odstránenie traumatizujúcej príčiny, ktorou bola prítomnosť manžela, k čomu však u poškodenej neprišlo, nakoľko s ním bývala v spoločnej domácnosti. Nevedela sa bližšie vyjadriť k psychickému stavu poškodenej po apríli 2018, kedy poškodenú vyšetrovala, avšak vyslovila predpoklad určitého zlepšenia jej stavu po odstránení prítomnosti manžela. Znalkyňa s poukazom na tvrdenie poškodenej pri znaleckom vyšetrení, že chcela, aby chodili na sedenia k XXXXX spoločne s manželom, usúdila, že prvotný impulz k jeho vyhľadaniu bolo udržanie manželstva, čo však manžel odmietol, a preto ho navštevovala sama.

Z rozkazu Okresného úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy o uložení sankcie za priestupok zo dňa 24.11.2017 pod číslom OU-TT-OVVS2-XXXXX, vyplýva, že obvinený bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v spojení s § 49 ods. 1 písm. e) uvedeného zákona, a to pre skutok spáchaný dňa 21.09.2017 spočívajúci v podstate vo vulgárnom nadávaní

poškodenej XXXXX, XXXXX a XXXXX, kedy sa tiež na XXXXX zahnal rukou. Predmetný rozkaz o uložení sankcie za priestupok bol zrušený rozhodnutím zo dňa 04.04.2018 na podklade protestu prokurátora, a to z dôvodu, že skutok bolo potrebné posudzovať nie v priestupkovom konaní, ale v tomto trestnom konaní ako súčasť skutku, pre ktorý bolo XXXXX vznesené obvinenie.

Zo zadovážených záznamov, prepisov a nahrávok telefonátov na tiesňovú linku je zrejmé, že dňa 02.12.2017 poškodená telefonicky oznámila, že ju napadol jej manžel, ktorý chce odísť na aute preč za frajerkou. Dňa 12.11.2016 a 21.04.2017 privolal obvinený záchrannú službu pre poškodenú, ktorá odpadla. Zásah zdravotnej služby je zdokumentovaný aj predloženými záznamami o zhodnotení zdravotného stavu osoby.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrávajú celkom krátky, prechodný čas.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, ak spácha tento čin na chránenej osobe.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku sa dopustí ten, kto inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku sa dopustí ten, kto sa dopustí konania podľa písmena a) alebo písmena d) na blízkej osobe alebo osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 144 ods. 1 Trestného poriadku znalec musí byť pri pribratí upozornený na povinnosť bez odkladu oznámiť skutočnosti, pre ktoré by mohol byť vylúčený alebo ktoré mu vo veci bránia byť činný ako znalec. Musí byť tiež poučený o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu a o trestných následkoch vedome nepravdivého znaleckého posudku.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Zhodnotením vykonaného dokazovania v intenciách zrušujúceho uznesenia generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp. zn. XVI/2 Pz 26/19/1000 – 11, t. j. bez viazanosti predchádzajúcim tzv. negatívnym pokynom nadriadenej prokurátorky, som dospel k záveru, že v danom prípade vykonané dokazovanie nepotvrdilo trestnoprávnu mieru intenzity konania obvineného, ale toto môže vykazovať len znaky menej závažného porušenia administratívno-právneho charakteru, v dôsledku čoho sú splnené podmienky na postup podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, a teda na postúpenie vecí na prejednanie Okresnému úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z výpovede obvineného, svedkyne - poškodenej XXXXX a z výpovedí svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX je zrejmé, že partnerský vzťah poškodenej a obvineného nefungoval dlhobojšie. Poškodená síce vypovedá o konaní obvineného, ktorý ju mal fyzicky aj psychicky týrať, a to už dva až tri roky pred jej výsluchom (konanom dňa 02.12.2017, resp. aj 03.12.2017), avšak jeho konanie neoznamovala žiadnym inštitúciám ani nevyhľadala lekársku pomoc, a to až do septembra 2017, na základe čoho bolo priestupkovo prejednávané konanie

obvineného zo dňa 21.09.2017. Fyzické napádania ani viditeľné známky fyzického násillia neboli potvrdené lekárskou správou ani žiadnym svedkom. Svedkovia XXXXX a XXXXX potvrdili hádky medzi obvineným a poškodenou, ako aj jeho vulgárne správanie voči poškodenej. Súčasne v kontexte výsluchu obvineného a svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX možno konštatovať, že obvinený a poškodená viedli spoločenský život, kde vystupovali ako manželia, chodili na spoločné dovolenky (naposledy v apríli roka 2017), pričom obvinený sa podieľal na zabezpečovaní starostlivosti o manželku.

To, čo vyplýva z vykonaného dokazovania spoľahlivo, a v čom sa zhodujú vo svojich výpovediach obvinený, poškodená, svedkovia (najmä XXXXX, XXXXX), ako aj znalecké zistenia Mgr. XXXXX, je skutočnosť, že vzájomný vzťah obvinenej a poškodenej sa výrazne zhoršil od okamihu, kedy sa obvinený poškodenej priznal k nevere (apríl 2017). Od uvedeného okamihu začalo manželstvo smerovať k rozvodu a poškodená sa začala podrobovať psychologickému terapii. Pri hodnotení výsledkov dokazovania v rovine posudzovania konania obvineného v tomto kritickom v štádiu manželstva pred jeho zánikom bolo potrebné obzvlášť citlivo vyhodnocovať situáciu jestvujúceho podozrenia zo spáchania trestného činu charakteru domáceho násillia. Pre uvedené situácie je typické, že vzťahy medzi jednotlivými aktérmi sú napäté, prehnaté a ovplyvnené negatívnymi emóciami a výpovede jednotlivých aktérov môžu byť skreslené. V tomto smere bolo osobitne významné vyhodnocovať výpoveď poškodenej v kontexte znaleckého dokazovania v odbore psychológia, kedy znalkyňa Mgr. XXXXX konštatovala u poškodenej tiež sklon k subjektívnemu prežívaniu udalostí a čiastočne oslabenú vierohodnosť. V súlade so znaleckým záverom možno konštatovať, že podanie trestného oznámenia v čase, kedy sa manžel rozhodol riešiť situáciu rozvodom, skutočne znižuje dôveryhodnosť tohto konania, nakoľko do prevalenia nevery pri udávaných fyzických a psychických útokoch nikdy poškodená neriešila situáciu za moci polície. Znaleckým skúmaním nebol potvrdený syndróm týranej ženy. Znalkyňa aj po doplnení znaleckého dokazovania o oboznámení sa s výsledkami terapie u XXXXX zotrvala na tomto závere a existenciu syndrómu pred absolvovaním terapie v podstate vylúčila. Pripustila pritom, že uvedená terapia mohla mať priaznivé účinky na poškodenú, nebola však spôsobilá napraviť znaky týrania, pokiaľ by u poškodenej jestvovali. Sumarizujúc takto realizované znalecké dokazovanie boli potvrdené mierne známky úzkosti a depresie, nenarúšajúce bežný život a fungovanie, a pocity sklamaní zo zlyhania manželstva. V tejto súvislosti je potom možné prijať jedine ten záver, že takto preukázaná ujma nedosahuje intenzitu tzv. ťažkého príkoria.

Psychický alebo fyzický stav utrpenia je individuálnou kategóriou závislou od prahu znášanlivosti každého človeka, pričom zlé zaobchádzanie so zverenou alebo blízkou osobou sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti, bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Vzhľadom ku všetkým vykonaným dôkazom nemožno objektívne a spoľahlivo uviesť, že poškodená bola obvineným týraná. Syndróm týrania sa nepotvrdil ani znaleckým dokazovaním, hoci bez ohľadu na toto zistenie, uvedené nie je jedinou rozhodujúcim kritériom na posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti vo vzťahu k trestnému činu podľa § 208 Trestného zákona. Práve preto je potrebné vo veciach domáceho násillia veľmi starostlivo a komplexne vyhodnotiť celú zabezpečenú dôkaznú situáciu, najmä s ohľadom na hranicu, od ktorej sa začína odvíjať trestnosť konania, kedy som sa po dôkladnom zhodnotení všetkých okolností prípadu priklonil k záveru, že vzťahy

medzi obvineným a poškodenou sú prejavom narušeného manželstva s jeho postupnou dramatizáciou, nejedná sa však o prípad s trestnoprávnou relevanciou.

Hodnotiac vykonané dokazovanie potom bolo potrebné dospieť k záveru, že dokazovanie nepreukázalo, že by obvinený XXXXX konal s úmyslom poškodenej spôsobiť utrpenie, majúc za následok naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a jeho konanie zadokumentované vo všetkých vykonaných dôkazoch nemožno podriaďiť pod skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý je trestné stíhanie voči nemu vedené. Vykonaným dokazovaním teda nebolo preukázané naplnenie znakov zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, konkrétne jeho objektívnej a subjektívnej stránky.

K incidentu zo dňa 02.12.2017, kedy došlo tiež k obmedzeniu osobnej slobody obvineného, a ktoré spočívalo v odjazde s motorovým vozidlom z dvora rodinného domu, kde malo dôjsť k ohrozeniu života a zdravia poškodenej, je potrebné uviesť, že sa jednalo o situáciu, kde po predchádzajúcej hádke poškodená bránila obvinenému v odjazde s vozidlom s tým, že mal odchádzať za milenkou, minimálne svedok XXXXX mu otvoril dvere na vozidle a obvinený sa s vozidlom pohyboval v snahe opustiť dvor rodinného domu, kde z týchto okolností prípadu v kontexte napätej emotívnej situácie nemožno vzhliadať úmysel obvineného nebezpečne sa vyhrážať. V uvedenej trestnej veci neprichádza ani v širších súvislostiach do úvahy ani posúdenie konania obvineného ako trestný čin nebezpečného vyhrážania, pretože vyjadrenie obvineného smerujúce voči manželke nebolo také intenzívne ani tak vážne mienené, resp. nebolo v tomto rozsahu dôkazmi objektivizované.

S poukazom na hrubé prejavy správania obvineného, hoci nedosahujú trestnoprávnu intenzitu, avšak z vykonaného dokazovania vyplývajú, ako aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že obvinený bol za skutok zo dňa 21.09.2017 aj priestupkovo postihnutý, pričom predmetné rozhodnutie bolo zrušené len z dôvodu paralelne vedeného trestného konania o časovo a vecne súvisiacom skutku, je potrebné konštatovať, že konaním obvineného mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a preto je potrebné vec postúpiť podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy.

K návrhom poškodenej na doplnenie dokazovania a k jej jednotlivým námietkam v rámci preštudovania vyšetrovacieho spisu je potrebné uviesť, že znalecké skúmanie obvineného XXXXX znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia, ako aj znalcom z odvetvia psychiatrie, považujem za nadbytočné. Znalecké dokazovanie vo vzťahu k obvinenému síce bolo obsiahnuté v prvotnom záväznom pokyne prokurátora, avšak od potreby tohto úkonu bolo upustené a takýto úkon nebol zahrnutý ani do opatrenia, ktorým bola vec vrátená vyšetrovateľovi PZ na došetrenie. K uvedenému je potrebné uviesť, že znalecké skúmanie osobnosti obvineného nie je obligatónym postupom v prípade trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. V uvedenom prípade nepristúpila ďalšia okolnosť (trestná minulosť, alkoholizmus, užívanie drog, kriminálne alebo iné asociálne prostredie, v ktorom by sa obvinený pohyboval alebo žil), ktorá by tento

úkon špecificky odôvodňovala a výsledok takéhoto dokazovania by nepredstavoval priamy dôkaz smerujúci voči obvinenému ani taký nepriamy dôkaz, ktorý by v kontexte s ostatným dokazovaním mal vplyv na konečné rozhodnutie.

Pokiaľ ide o námietky voči otázkam obvineného na znalkyňu, ktoré obvinený formuloval prostredníctvom svojho písomného podania, tieto nepovažujem za relevantné už preto, že odpovede na tieto otázky neboli určujúce pre vydané meritórne rozhodnutie.

Rovnako tak som sa nestotožnil s namietanou zaujatosťou znalkyne Mgr. XXXXX a nezistil som dôvody, ktoré by odôvodňovali ustanovenie nového znalca. Poškodená v tejto súvislosti najmä uvádza, že menovaná znalkyňa mala v komunikácii s poškodenou spochybníť odbornú spôsobilosť terapeuta XXXXX, uvedenú zaujatosť považuje za viacnásobnú a bez ohľadu na to, či táto bola daná manipuláciou obvineného, obhajobou alebo vlastným konaním, žiada o zrušenie jej ustanovenia, pričom tiež žiada o ustanovenie nového znalca. Menovaná znalkyňa bola riadne pribratá uznesením podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku a bola náležite poučená podľa ustanovenia § 144 ods. 1 Trestného poriadku, pričom neuviedla skutočnosti, pre ktoré by mohla byť vylúčená alebo ktoré by jej vo veci bránili byť činná ako znalkyňa. V rámci svojho výsluchu dňa 25.09.2019 sa po oboznámení so zápisnicou o výsluchu svedka XXXXX a jeho správou vyjadrila k možným účinkom psychoterapie bez ohľadu na to, či táto bola realizovaná práve XXXXX, alebo iným terapeutom a už preto jej prípadný subjektívny názor na prácu XXXXX, nie je významný. Skutočnosť, že poškodená sa nestotožňuje s obsahom znaleckého úkonu, nie je dôvodom na ustanovenie nového znalca, nakoľko vo vecnej rovine nevznikli pochybnosti o správnosti znaleckého úkonu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Norbert Ondruška
prokurátor